

Miscanthus sacchariflorus

Synonim lac.: *Imperata sacchariflora*

miskant cukrowy

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Ekspansywna, łatwa w utrzymaniu trawa o ozdobnych liściach i kwiatostanach. W warunkach naturalnych porasta wilgotne łąki i zarośla na Dalekim Wschodzie, w Chinach i Japonii. W Polsce rozpoczyna wegetację na początku maja, niemal miesiąc później od rodzimych gatunków traw. Oprócz ogrodów i terenów zieleni jest uprawiany na plantacjach, jako roślina energetyczna. Tworzy mocne źdźbła, które w zależności od zasobności i wilgotności podłoża mogą dorastać od 1 do 2,5 m wysokości. Źdźbła wyrastają z licznych i długich, podziemnych rozłogów. Równowąskie liście są początkowo wzniesione, później łukowato wygięte, zielone, z wyrazistym, czerwonym nerwem głównym przebiegającym przez środek każdej blaszki liściowej. Liście mają do 80 cm długości, na brzegu są ostro piłkowane, jesienią przebarwiają się na żółto lub jasnobrązowo i zasychają. Pod koniec lata spośród fontanny liści wyłaniają się srebrzystobiałe, palczasto-groniaste kwiatostany. Mają one około 30 cm długości, początkowo są zwarte, później otwierają się i stają puszyste, pięknie srebrzą się w promieniach słońca. Kwiatostany pozostają ozdobne przez kilka miesięcy. W przeciwieństwie do miskanta chińskiego, łany miskanta cukrowego są podatne na wyleganie pod wpływem silnego wiatru i deszczu. Rośliny można zabezpieczyć przed wyleganiem rozkładając wiosną na rabatach siatkę o szerokich oczkach, którą później się podnosi i mocuje na brzegach do wbitych w ziemię palików. Miskant cukrowy preferuje gleby żyzne, wilgotne, o pH lekko kwaśnym lub obojętnym, stanowiska słoneczne. Stale wilgotna gleba gwarantuje szybki, bujny wzrost, natomiast gatunek ten wykazuje wysoką tolerancję na suszę, znosi też znacznie gorsze warunki glebowe. Jest w pełni odporny na mróz, nie wymaga żadnego zabezpieczania na zimę. Wiosną zeszlatoroczne, zaschnięte pędy trzeba obciąć nisko przy ziemi. Wokół roślin można rozsypać uniwersalny nawóz wieloskładnikowy. Gatunek ten wykazuje znaczną tolerancję na zanieczyszczenie gleby i powietrza oraz wysokie zasolenie podłoża. Ze względu na ekspansywny charakter wzrostu i tworzenie silnych, podziemnych rozłogów miskant cukrowy wymaga stałej kontroli i ograniczania rozrastania się na sąsiednie rabaty. Pozostawiony bez kontroli potrafi szybko opanować cały ogród. Trawa polecana do tworzenia kompozycji naturalistycznych w ogrodach przydomowych i parkach, pięknie prezentuje się sadzony nad wodą. Liczba roślin na 1 m² - 3.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

Południowo-Wschodnia Azja, Chiny, Japonia

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa

byliny

forma

bylina

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

kępiasty

docelowa wysokość

od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

kwiatostan

barwa kwiatów

białe

pora kwitnienia

sierpień
wrzesień

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

roślina tolerancyjna

ph podłoża

roślina tolerancyjna

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ładne jesienne zabarwienie
odporność na zanieczyszczenia
odporność na zasolenie
ozdobne z kwiatów
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
rekultywacja
zieleń publiczna
ogrody orientalne
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
rabaty
w grupach

strefa

4

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

